10 přikázání holokaustového náboženství

Robert Faurisson

1. Ve své hlavě míti budeš: v “nacistech” je zakotveno absolutní zlo a v jejich židovských obětech absolutní dobro. Židy poctami a penězi zasypeš . “Nacisty” haniti budeš, stejně jako je na konec světa a času pronásledovati. Starobince celého světa prohledáš s cílem najít posledního nemocného devadesátiletého nacistu. Vystopujíce jej, hroziti mu novými soudy budeš. Druhého dne z toho šoku nalezen mrtvý bude. Pak za zvuků trumpet tuto zprávu rozhlásíš a všechna média hlásiti budou: “Zemřel v předvečer svého zatčení, nacistický válečný zločinec unikl trestu”. A pak své děti naučíš: “Trest smrti je špatný, vyjma trestání nacistů; v tom případě je to dobré a chtěné. Podobně jako mučení. Pojďte plivnout na hroby poražených!” Amen.

2. Dobré slovo za hranice a do všech světových stran o vyvoleném národě Jahveho, kterýžto je, jakožto nejlepší ze všech, vždy a všude nenáviděn, pronásledován, bezdůvodně vyhlazován, pouze kvůli celosvětovému spiknutí zosnovanému na úsvitu věků skutečně zlými lidmi proti chudým a skutečně neškodným Židům, šířiti budeš. Opakujte po mě: “Lůno úrodné jest stále, tudíž hrozivá bestie pučí z něj.” V odpovědi na kritiku na Židy cílenou, vyřkni, že antisemité, věříc židovské konspiraci, hloupí jsou. Ve skutečnosti nejméně hloupí mezi nimi o těchto věcech nehovoří, protože konspirace za slabost považují; Židé silní jsou, konspirace nepotřebují tedy; držíce zemi a v ruce bič. Každý rok ve Francii jejich nejmocnější organizace CRIF (“Representative Council of Jewish Institutions in France”-“Představenstvo židovských institucí ve Francii”) večeři pro tisíc “hostů” pořádá, na níž jsou političtí vůdci národa kritizováni za neschopnost zasáhnout proti antisemitismu, popisovanému jako všudypřítomný; namísto protestování obvinění souhlasí, děkují a slibují pro Židy v následujícím roce udělati více. V roce 2011 prezident [Nicolas Sarkozy], premiér a patnáct ostatních ministrů na tuto večeři přišlo. A prezident, kterýžto je židovského původu, splní své závazky do roku 2012, pak možná nahrazen bude, můžeme-li soudit z běhu událostí, bohatým Židem [Dominique Strauss-Kahn] provdaným za mimořádně bohatou Židovku [Anne Sinclair]; nebude-li nahrazen tímto Židem, pak jistě jiným; v každém případě úřad prezidenta Francouzské republiky zůstane židovským privilegiem. Amen.

3. S očima víry všem bez početným svědectvím “holokaustových” přeživších věřiti budeš; bude-li ve vší smůle svědectví prokázáno za lživé, nechť tvou odpovědí jest, že na tom nezáleží, byl-li příběh od srdce, pojmy pravda a lež přestávají platit. Opakuj po mě: “Věřím v pravost Deníku Anny Frankové, vyrobeného – nechme si toto však jen pro sebe – jejím otcem, bývalým bankéřem a překupníkem Ottem Heinrichem Frankem, jenž v Amdsterdamu založil malou továrničku na tisk původní verze v holandštině za spoluúčasti holandského spisovatele (Isa Cauverna) a na tisk dvou německých verzí, pozměněných německým překladatelem (Anneliese Schütz). Věřím v Martina Graye, falešného prodejce starožitností a lživých vzpomínek z pera detektoru lži Maxe Galloa, jenž vydal knihu *For Those I Loved*. Věřím ve Filipa Müllera, jenž zanesl jméno své do knihy *Eyewitness Auschwitz: three years in the gas chambers*, vlasy ježící svědectví napsané Helmutem Freitagem, znovu vydané v roce 1999 s předmluvou Yehudy Bauera. Věřím ve svědectví “Vlčí dívky” podané v knize a filmu o Belgičance, která během války Belgii ani neopustila. Věřím ve Wilkomirskiho (pravým jménem Grosjeana), jenž nikdy neopustil Švýcarsko. Věřím v upřímnost Elieho Wiesela, v počestnost Simona Wiesenthala. Věřím všem historikům “holokaustu”, jenž neustále tvrdí, že existuje nespočet důkazů postavených na pevných základech o kouzelných “plynových komorách” a proklínám ty, co se odvážili napsat, jako židovskoamerický profesor Arno Mayer v roce 1988, že existují pouze “vzácné a nespolehlivé” zdroje. Amen

4. Revizionisty "popírači" a zbabělci pro "vraždění mrtvých", i když tato fráze nic neznamená, nazývati budeš. Pronese-li k tobě francouzský revizionista tato slova: "Ukaž nebo mi nakresli vaše kouzelné nacistické plynové komory," ty odpovíš: "Nesmíš se tázat jak byla taková masová vražda technicky možná; byla-li technicky možná, pak se udála." Tuto "odpověď" obdivuhodně v roce 1979 vymyslelo čtyřiatřicet akademiků a historiků, Pierre Vidal-Naquet, Leon Poliakov a Fernand Braudel mezi nimi. A zeptá-li se tě americký revizionista Bradley Smith takto: "Můžete mi dát jméno jednoho člověka, který byl prokazatelně zavražděn v plynové komoře v Osvětimi?" a dodá-li, jestli považuješ jeho otázku za nemístnou tak proč, nechť je mu odpovědí jen tvé mlčení. Opakuj po mě: "Pravdu mají Francouzi tvrdící, že by taková otázka neměla být pokládána, stejně jako tisíce mlčících odborníků, mluvíme-li o vědeckých průlomech popíračů a porážkách Raula Hilberga, Jean-Claude Pressaca, Roberta Badinera a mnoha dalších." Amen.

5. Se vší vážností v srdci opakovati budeš slova Američana Raula Hilberga, našeho historika číslo jedna, který stejně jako Leon Poliakov byl v archivech Třetí říše, kde bohůmžel nenašel žádný důkaz o tom, že by německé úřady plánovaly, organizovaly a dopouštěly se vraždění Židů. A s ozvěnou slov stejného Raula Hilberga vysvětlovati budeš, že "holokaust" byl naplánován, připraven a uskutečněn bez jakéhokoli rozkazu (od Hitlera nebo od kohokoli jiného), plánu, zvláštního útvaru k tomu určeného, písemných instrukcí, rozpočtu, s ničím krom spontánní a fenomenální kolektivní *creatio ex nihilo*, jenž se událo v obrovské německé byrokracii. Opakuj po mě: "'Holokaust' byl naplánován, připraven a uskutečněn velkou částí německé byrokracie s 'neuvěřitelným shlukem myslí, schopné čtení myšlenek' ze kterého vyvstala 'záležitost ducha, sdílené porozumění, souznění a synchronizace'". Vysvětlení hodné Talmudu, za které si profesor Raul Hilberg zaslouží hold. Amen.

6. V zázrak a v miliony zázračně přeživších Židů věřiti budeš. Bude-li ti řečeno, že v jeden den v Lourdes se udál zázrak, pak příštího dne dalších deset zázraků, a další den zázraků sto, propukneš právem v smích; pokud ale uvidíš zázračně přeživší, žádající peníze, pak, opakuj po mě: "V tomto případě čím více zázračně přeživších uvidím, tím více je zázrak dokázán." Ze své mysli vytěsníš pokušení slovíčkařit a pokládat otázky: "Jsou-li židovští přeživší žijícím důkazem něčeho, pak právě toho, že k žádnému vyhlazení Židů nedošlo; takové množství zázraků přestává být zázrakem a stává se důkazem neexistence německé vyhlazovací politiky vůči Židům." A narodili se-li tito přeživší v Osvětimi, či v něm jako děti pobývali, považuj to taktéž za zázrak. Amen.

7. Před našimi svátostmi se skloníš, stejně jako přinutíš sklonit se ostatní gojímy. Při vykonávání poutě na svatá místa, jakým je třeba Osvětim, Golgota velkého židovského mučednictví transformovaná do Barnumského města švindlu, neuvidíš ani skutečné plynové komory ani skutečné ruiny plynových komor; v Osvětimi I ukázána ti bude "plynová komora" "ve které je vše podvod" (francouzský historik Eric Conan, 1995). Uvidíš hory bot, brýlí a vlasů a bude ti řečeno, že patřily "zplynovaným", nebo ještě stále ukazovaná mýdla, údajně vyrobená z tuku židovských bratří a sester. Zbožně ve své mysli myšlenku míti budeš, že ve všech zemích Evropy, v táborech, s nedostatkem všeho a s námořní blokádou a spojeneckým bombardováním byla potřeba celá řada materiálů, jenž se staly vzácnými, stejně jako jejich renovace a recyklace, a že například vlasy, byly používány v textilním průmyslu. Vzpomínati na mýdla, u nichž bylo testy prokázáno, že jde o obyčejné mýdlo, budeš. Vše z toho spolkneš. A Holocaust Memorial Museum ve Washingtonu pokloníš se, než podívati se půjdeš na nejlepší možný důkaz existence kouzelných plynových komor: hromadu více či méně opotřebovaných a recyklovaných bot, a mnoho dopisů v nichž můžeme číst: "My jsme posledními svědky": boty promluvily. Je-li v tomto muzeu postrádáno vědeckých důkazů "nacistických plynových komor", na kanystry Cyklonu B dívati se budeš a vší silou odolávati budeš pokušení věřit, že Němci tohoto prostředku běžně používali (tento výrobek,

založený na kyanovodíku, vynalezl Žid Haber kolem roku 1922 na zabíjení havěti, zvláště vší, přenášejících tyfus); pamatovati budeš, že Němci tohoto prostředku používali k vraždění Židů, aspoň jednalo-li se o Židy odsouzené k vyhlazení. Zcela vážně přijímati budeš fantasmagorické příběhy našich profesionálních podomních prodejců, kteří obcházejí školy, univerzity a další místa, kde poučují gojímy. Věděti budeš, že vzpomínání na minulost je nadřazeno historii, historické romány vědeckým studiím, drama a fikce hmotné realitě. Vždy ve své mysli pamatuj: žaludek věřících je schopný strávit kameny. Amen.

8. Na vrchol jeruzalémského chrámu otce Patricka Desboise vynášeti budeš, kterýžto v rámci sdružení Yad-In-Unum, spolu založenou s židovskými poradci, vymyslel nejohromující holokaustovanou operaci, jenž si lze představit. Tušíce, že plyn nefunguje jako kdysi a tedy se již dále nesluší snažit se prodávat kouzelné komory, nahradil "holokaust zplynováním" nejprve super kouzelným "holokaustem zastřelením" a následně ultra super kouzelným "holokaust udušením." V rámci "holokaustu zastřelením" měl již v červnu 2009 na bývalé "východní frontě" nalézt více než 1200 hromadných hrobů, obsahujících více než milion těl Židů, zastřelených Němci. **Ptáti se nebudeš kolik hromadných hrobů otevřel, protože neotevřel žádný. Trvati nebudeš na tom, jak věděl kolik je zde pohřbených mrtvol, přestože žádný hrob neotevřel. Vypočtěte si ve škole talmudické aritmetiky, podle níž se nic + nic = více než milion. Ptáti se ho nebudeš jak spočetl počet těl; těl, jenž nikdo, včetně něho, nikdy neviděl. Věřiti budeš jeho slovům. On je sakra světec; vskutku, dokonce i historici jenž ho kritizují, ani jeden z nich si netroufl říci, že císař nemá žádné šaty, že je nahý jako červ a otci Desboisovi nemůžeme připsat objevení hromadných hrobů, ani objevení těl Židů či nežidů (kromě několika normálně pohřbených těl, například na židovském hřbitově v ukrajinském městě Busk.)** V Londýně v roce 2006 učil "velmi starý Rabbi Schlesinger" otce Desboise, že "Židé zavraždění Třetí říší byli *tsadiqim*,'svatí', a tak dosáhli plnosti věčného života, jenž jim byl udělen. Proto by místa, kde jsou pohřbeni, a je jedno kde tomu je – jestli pod dálnicí nebo na zahradě – měla zůstat netknutá, aby tak nedošlo k narušení jejich odpočinku" **(Holokaust zastřelením: kněz na cestě k odhalení pravdy za vraždou 1,5 milionu Židů)**. Otec Desbois učinil na Ukrajině a v Haliči, v zemích nespočtu bitev mezi Němci a Rusi během druhé světové války, překvapivý objev v podobě německých kulek. Rychle si dovtípil, že se jedná o důkaz vraždění židovských civilistů, vskutku pouze židovských, zastřelením. Moudře poté pronesl: "Němci na jednoho Žida nepoužili více než jednu kulku. Tři sta nábojnic, 300 kulek, 300 lidí zde popravených." Ve svatém nesmyslu učinil otec Desbois nejtroufalejší apoštolství, které kdy bylo řečeno: ctěme ho za to. On k nám pravil: dobrých šest miliónů Židů zemřelo. A přečtete-li si jeho poslední kapitolu **"holokaustu udušením"** v noci v pohodlní polštářků a spatříte-li tento neznámý holokaust, nacházející se na špičce zabíjení Židů, zachychotání zdržíte se a sami sobě řeknete: "Toto je obrovská odporná břečka z nejvznešenějších břeček. Nechal by nás ji spolykat, vskutku, snadno. Hle, jak se patří mluvit ke křesťanům, těmto oškubaným holubům (ve svém dětství se svým dědou prodával drůbež ve francouzském kraji Bresse). On si zaslouží Řád čestné legie, jenž mu udělil Sarközy-Mallah a také žlutý koberec, jenž je všude na světě před něj pokládán, a klobouky naplněné synagogy, vskutku i Sorbonneské vyznamenání s podporou profesora Edouarda Hussona. Nobelova cena zvráceného vtipu na něj jistě už čeká." Amen.

9. Ve jménu Památky, žádati budeš více peněz a více válečných výprav proti novým Hitlerům, jenž vlastní – pocínované – zbraně hromadného ničení. Holokaust požadovati budeš, vskutku ovšem holokaust gojímský. Opakuj po mě: "Potřebujeme peníze, více peněz." Nebo: "Čím více naříkám, tím více dostanu; čím více dostanu, tím více naříkám!" Nebo: "Války, války vždy a vždy více válek! Je to dobré pro Šoa byznys a holokaustový průmysl." Jehova, za vaše modlitby, zastaví oběh Slunce kolem Země, abyste v masakrování gojímů mohli pokračovat celý den. Jehova ví své. Jak nádherná je budoucnost, jenž nám připravuje! Sláva povinné výuce holokaustu, počínaje malými

dětmi a “výukou Simone Veil”! Sláva speciální indoktrinaci četníků, policistů, soudců, vojáků, učitelů, novinářů! Sláva množení desek Šoa na budovách, před školami, před památkami! Sláva poutím do Osvětimi plnými letadly a autobusy! Sláva vydírání jemuž tolik subjektů, jako francouzské národní železnice a tolik mnoho zemí jako Švýcarsko, podlehlo! Chtějíce nejprve odporovat, dožadujíce se v případě několika výjimek po zdůvodnění. A za to je čeká neštěstí! Zcela správně se jim odvětilo, že takovýto antisemitismus jen vše zhoršuje a tedy musí okamžitě a bez remcání vyděračům dát sumu, kterou požadují. Sklonili se. Uhodili hřebíček na hlavičku. A to znamená, že se k nim v budoucnu vrátíme s požadavky na “restituce, reparace, odškodnění a kompenzace.” A Němci, jejichž rodiče nebyli v roce 1945 ještě ani na světě, nám vyhoví, aspoň tedy do roku 2030, a dají miliardy Židům, jenž se ještě ani nenarodili. **“Židuj nebo zemři”: to je heslo, které musí určovat všechny způsoby chování.** Takový vznešený ideál jim dovoluje obětovat vše, a jakmile jim vše dají, od jejich vlády lze požadovat vskutku ještě více. A vskutku si někteří z těchto gojímů mohou myslet: “To není možné: jednoho dne přestanou – nebo snad ne?; skutečně si jednou uvědomí – nebo snad ne? – že tentokrát zašli moc daleko.” Tehdy se sluší, abychom “šli ještě dál.” A přes naši drzost, vskutku naši ledově klidnou trýzeň, musíme gojímy umlčet. Příklad si vezměte z Francie, kde díky pochopení pana Guillaume Pepyho, předsedy francouzských drah, každý cestující spolu s jízdenkou **nevědomky** přináší oběť jednomu z nejbohatších lidí, baronu Ericu Rothschildovi, akreditovanému strážci Památky Šoa. Amen.

10. Ty, jenž v roce 1900 našli husu snášející zlatá vejce s **úžasnými zprávami o utlačování šesti milionů** chváliti budeš. Je nejvyšší čas toto odhaliti: v roce 1900, a snad i několik let před tím, jistý newyorkský Žid měl s rabínem Stephen Wiseem skvělý nápad na reklamní kampaň na nikdy nekončící příjmy: “**Přispějte na našich šest milionů bratrů umírajících v Evropě!**” Ke své reklamně vyčlenili stránky mnoha novin a neustále je zveřejňovali jako v **New York Times** během celé první poloviny 20. století. Nejprve byli jako krvežízniví padouši vyobrazeni Rusové, Ukrajinci a caři. Následně se dostalo na Poláky a jejich generály. Nakonec, ve 30. letech, se cílem stali Němci a Hitler. A příliv peněz krmil propagandu, jenž dosáhla pohádkových rozměrů. Nenávist k vrahům Židů rostla. Náhle se tedy vynořila velká křížová výprava proti Hitlerovi. A další propagandistická snaha, více peněz pro šíření víry v demokracii, vskutku i v tu sovětskou, a hle, konečně v roce 1941 se nová válka stala celosvětovou. A ještě větší byznys byl na obzoru. Spojené státy se musely připojit k tanci vedle strýčka Joea. Američané poslali přes dva oceány své chlapce a své létající pevnosti, aby fosforovali civilisty a atomizovali japonská města (a od té doby, zvláště v posledních letech, se s jinými národy zachází nanejvýše demokraticky s napalmem, agent orangem a ochuzeným uranem). A svatá aliance Roosevelta, Churchilla a Stalina rozmnožila svaté a krvavě rudé lži. Pohleďme, 1945: válka je vyhrána. Opona padá. A soud v Norimberku se stává vrcholnou show hodnou Hollywoodu a Broadwaye: nyní šest milionů již “neumírá v Evropě”, nikoli, ale jsou jednoduše prohlášeni za mrtvé, zabité, vskutku vyhlazené. Přesto jak soudcové Norimberku potvrdili číslo šest milionů Židů? Toto děravé číslo měla samozřejmě americká delegace, složená ze 75% z Židů (citováno podle Thomas J. Dodd, generálního prokurátora v Norimberku z jeho soukromého dopisu zveřejněném v roce 2007), na paměti celou dobu. V posledních měsících války se nadporučík Wilhelm Höttl, který byl vyloučen z SS za zpronevěru, spojil se Spojenci. Na starost si ho vzal “americký” tým v Norimberku, který ho rozmazloval. A on prokázal pozoruhodnou horlivost pomoci jim. Jednoho krásného dne, 7. listopadu 1945, podepsal čestné prohlášení, že jeho kolega Eichmann jednoho dne v Budapešti v srpnu 1944 řekl, vskutku devět měsíců před koncem války, že již dva miliony Židů bylo vyhlazeno na východě a čtyři miliony ve “vyhlazovacích táborech” (*Vernichtungslagern*). Höttlova slova – nechme si to však jen mezi námi – jsou absurdní – známkou klamu – anachronismem, vskutku “*Vernichtungslagern*” je pouze překladem amerického neologismu “vyhlazovací tábory”, datovaného k listopadu 1944. V Jeruzalémě, v roce 1961, právě na toto prohlášení dotázaný Eichmann, žalobcem Avnerem Lessem, mluvil v “mišmaši zmatků” (*ein von Sammelsurium Durcheinander*) vymyšleném Höttlem a sám Höttl musel nakonec v roce 1987 přiznat, že nesmí být tomuto nesmyslu přikládána žádná důležitost: **Eichman, jak Höttl**

vysvětlil, mluvil v opilosti a v tváří v tvář Höttlovi trpěl komplexem méněcennosti, což ho vedlo k přehánění ve faktech i číslech. Naštěstí soudci v Norimberku postupovali tak, aby obhajoba nikdy nemohla Höttla podrobit výslechu a nakonec šli tak daleko, že ve svém konečném rozsudku se vyslovili v tom smyslu, že německé vyhlazování šesti milionu Židů bylo potvrzeno... **Eichmannem osobně**! Jako správný věřící budeš vzdávati čest tisícům nepravd, jichž se dopustili soudci a historici. Nechť jsou ve slávě opěvováni. Bez nich by se celá konstrukce Velké zbožné lži “holokaustu” sesypala. Nechť se toto stane tvou povinností po zbytek tvých dní: vskutku, po příkladu těchto historiků a soudců budeš ke všem promlouvat, vše činiti, vše vymýšleti, aby náš nejdražší a nejsvatější “holokaust”, již rozpraskaný a chvějící se, nezanikl navždy. Jehova ti za to poděkuje; budeš-li činit jinak, pak tě ztrestá “ostrými šípy bojovníka a z kručinkou žhavého uhlí,” jak by řekl David.

Vpravdě může být delirium lhaní a víry stejně nakažlivé jako svědění. A co z toho? Nechte nás zpeněžit toto svědění. Nechte nás jím nyní nakazit šest tisíc milionů lidí a v budoucích generacích vskutku mnoho dalších tisíce milionů. Nechte nás jednat tak, aby zemská kůra byla stržena do konce světa. Amen.

Z anglického originálu „The Ten Commandments of the „Holocaust“ Religion“, volně ke stáhnutí
na robertfaurisson.blogspot.com
přeložil Midilird pro Radikální obrození, 2011